

Ὁ ἰχθύς βατὶς ἢ γνησία (raja clavata) τῆς τάξεως τῶν σελαγοειδῶν τοῦ γένους τῆς βατίδος (raja). Συνών. *βάτοζουν*, *βάτος* (II), *σελάχι*. [**]

**βατὶ* τό, (II) *βαδὶά* τά, Κάμπ.

Ἐκ τοῦ ρ. *βατεύω* κατὰ ΜΜιχαηλίδ. Λαογρ. σύμμ. Καρπ. 2,242.

Πληθ., οἱ ἐκ τοῦ βομβυκίου ἐξερχόμενοι ἀρσενικοὶ μεταξοσκώληκες διακρινόμενοι τῶν θηλυκῶν ὡς μικρότεροι.

**βάτικος* ἐπίθ. *βάτισκος* Πελοπν. (Μεσσ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βάτο* καὶ τῆς καταλ. -*ικος*.

Ὁ παράγων καρπὸν ὅμοιον πρὸς τὸν τῆς βάτου: *Βάτοιχη* ἐλαία. Συνών. **βάτινος* 1.

βατὶν τό, Κύπρ. Πόντ. (Ἀμισ. Οἶν.) *ἀβάτιν* Πόντ. (Κερασ.) *ἀβάτ* Πόντ. (Κοτύωρ. Σάντ.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. ἢ *βάτος*.

1) *Βάτος* (I) 1, ὁ ἰδ. 2) Ὁ καρπὸς τῆς βάτου. Συνών. **βάτινος* 2, *βατόμουρο*.

**βατινῆ* ἢ, *βατινῆ* Μακεδ. (Βλάστ.) *ἀβατῖνῆ* Ἰμβρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βατὶν* κατὰ τὰ εἰς -*ῆ* ὀνόματα φυτῶν.

Βάτος (I) 1, ὁ ἰδ.

**βατινολαί* ἢ, *βατινολαί* Πελοπν. (Μεσσ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. **βάτινος* καὶ τοῦ οὐσ. ἐλαιοί.

Εἶδος ἐλαίας.

**βάτινος* ἐπίθ. *βάτινος* Πελοπν. (Μεσσ.) *βάτινο* τό, Κρήτ. Ρόδ. (Σάλακ.) *ἀβάτῶν* Ἰμβρ. *βάκ-κίνο* Ρόδ. (Σορον.) *μάτινο* Ρόδ. (Κρεμαστ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βάτο* καὶ τῆς καταλ. -*ινος*.

1) **Βάτικος*, ὁ ἰδ., Πελοπν. (Μεσσ.) 2) Οὐδ. οὐσ., *βατὶν* 2, ὁ ἰδ., Ἰμβρ. Κρήτ. Ρόδ.

βατίστα ἢ, κοιν. *μπατίστα* σύνηθ. *δατίστα* πολλαχ. *πατίστα* Κρήτ. Πελοπν. (Αἶγ. Τριφυλ.) Σῦρ. κ.ά.

Ἐκ τοῦ Γαλλ. *batiste*.

Υφασμα λινοῦν λεπτὸν, πυκνῶς ὑφασμένον καὶ ἀρίστης ποιότητος.

βατιστένιος ἐπίθ. κοιν. *μπατιστένιος* σύνηθ. *δατιστένιος* πολλαχ. *πατιστένιος* Σῦρ. κ.ά.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βατίστα* καὶ τῆς καταλ. -*ένιος*.

Ὁ ἐκ βατίστας πεποιημένος: *Βατιστένιος* μπουστός. *Βατιστένια* φρούτα. *Βατιστένιο* σεντόνι-φόρεμα κττ.

βατιστούλλα ἢ, σύνηθ. *μπατιστούλλα* πολλαχ. *δατιστούλλα* πολλαχ.

Υποκορ. τοῦ οὐσ. *βατίστα* διὰ τῆς καταλ. -*ούλλα*. *Βατίστα* κατωτέρας ποιότητος.

βατόδεντρον τό, Πόντ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βάτος* καὶ *δέντρον*.

Βάτος (I) 1, ὁ ἰδ.

βάτοζουν τό, Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *vatos*, ὃ ἐκ τοῦ Ἑλλην. *βάτος*.

Βατὶ (I), ὁ ἰδ.

βατοκόβω ἀμάρτ. *βοτοκόβω* Κάμπ. κ.ά.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βάτος* καὶ τοῦ ρ. *κόβω*.

Κόπτω βάτους καὶ γενικώτερον πάντα θάμνον. Συνών. *βατοκοπῶ*.

**βατοκοπεῖς* ὁ, *βατοκοπεῖς* Δ.Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. **βατοκοπεύς*.

Βατοκόπι 1, ὁ ἰδ.

βατοκόπι τό, Ἀθ. Ἡπ. Κάμπ. Κέρκ. Κρήτ. Κύθηρ. Κυκλ. Πάρ. Πελοπν. (Γέρμ. Κλουτσίνοχ. Λακων.) Ρόδ. Χίος κ.ά. *βατουκόπ* Μακεδ. (Βελβ. Χαλκιδ.) κ.ά. *βατικόπι* Σίκιν. *βατακόπι* Ἡπ. (Δρόβιαν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βατοκόπος* κατὰ τύπ. ὑποκοριστικόν. Ἡ λ. καὶ παρὰ Δουκ.

1) Σιδηροῦν ὄργανον δρεπανοειδὲς διὰ τοῦ οὐοῦ κόπτουν τοὺς βάτους καὶ τοὺς θάμνονς ἐν γένει ἐνθ' ἄν. Συνών. **βατοκοπεῖς*, *βατοκόπος*, *βατοκόφτης*.

2) Εἶδος κυρτοῦ μαχαιρίου χρησίμου πρὸς καθαρισμόν τοῦ ὕνιου καὶ ἄλλων μερῶν τοῦ ἀρότρου Χίος. 3) Εἶδος πελέκεως Σίκιν. 4) Εἶδος καλάθου ἐκ βᾶτων πλεκομένου Ἡπ. Κέρκ.

βατοκόπος ὁ, Θήρ. Κρήτ. Κύν. Κύπρ. Σίφν. κ.ά. *βατουκόπος* Λέσβ. Σκόπ. *βαδοκόπος* Κύπρ. *βαοκόπος* Κύπρ. (Γερμασ.) *βαδικόπος* Κύπρ. *βατοκόπα* ἢ, Ἡπ. Πελοπν. (Κλουτσίνοχ. Λακων.) *βατουκόπα* Σάμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βάτος* καὶ τῆς καταλ. -*κόπος*.

Βατοκόπι 1, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: Παροιμ. φρ. *Θέλει βαοκόπον νὰ κοπῇ* (ἐπὶ πράγματι δυσκόλως κοπτομένου) Γερμασ.

βατοκοπῶ Πάρ. Χίος κ.ά.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βατοκόπος*.

Βατοκόβω, ὁ ἰδ.

βατοκόφτης ὁ, ἀμάρτ. *ἀβατοκόφτης* Ζάκ. Θηλ. *βατοκόφτρα* Πελοπν. (Κόκκιν. Παππούλ. Χατζ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *βάτος* καὶ *κόφτης*.

Βατοκόπι 1, ὁ ἰδ.

βατοκρυμμένος ἐπίθ. Θεσσ. (Ἀλμυρ.) Πελοπν. (Μεσσ. Παππούλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βάτος* καὶ τοῦ *κρυμμένος* μετοχ. τοῦ ρ. *κρύβω*.

Ὁ μακρὰν τῶν ἀνθρώπων μένων, ἀκοινώνητος (ἐκ μεταφ. τῶν εἰς τὰς βάτους κρυπτομένων πτηνῶν).

βατομουρῆ ἢ, Λεξ. Βλαστ. *βατομουρῆ* Στερελλ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βάτος* καὶ *μουρῆ*.

Βάτος (I) 1, ὁ ἰδ.

βατόμουρο τό, σύνηθ. *βατόμ'ρο* ἐνιαχ. *βατόμ'ρου* βόρ. ἰδιώμ. *βατόδουρο* Κεφαλλ. *βατόδρο* Ὠρέκ. (Μάλαγ.) *βατόμπρου* Στερελλ. (Κλών.) *βατόμορο* Σκῆρ. *βατοσόμουρο* Πελοπν. (Βούρβουρ.) *βατοσόμουρο* Πελοπν. (Βούρβουρ.) *σβατόμουρο* Εὐβ. (Κουρ.) *γατόμουρο* Προπ. (Ἀρτάκ. Πάνορμ.) Πληθ. *βατόμουρις* Στερελλ. (Αἰτωλ.) Ἐκ τῶν οὐσ. *βάτος* καὶ *μοῦρο*. Τὸ *βατοσόμουρο* διὰ τὸ *βατσινόμουρο*.

1) Ὁ καρπὸς τῆς βάτου σύνηθ. Συνών. *βατοσυκάμινο*, *βάτινο*, *βατσινόμουρο*. 2) Σιρόπιον ἐκ μούρων τῆς βάτου χρησίμον εἰς γαργάρας ἢ ἐπαλείψεις τοῦ στόματος κατ' ἀφθῶν Ἀθῆν.

βατόπουλλο τό, Μεγίστ. Χίος *ἀβατόπον* Πόντ. (Σάντ.)

Υποκορ. τοῦ οὐσ. *βάτος* ἢ *βατὶν*. Ἡ λ. καὶ μεσν.

1) Μικρὰ βάτος Μεγίστ. Πόντ. (Σάντ.) Συνών. ἰδ. ἐν λ. *βατάκι*. 2) Μικρὸν τι πτηνὸν Χίος.

βατόρριζα ἢ, Πελοπν. (Ἀργ.) κ.ά.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βάτος* καὶ *ρίζα*.

Ρίζα βάτου.

βάτος ὁ, (I) σύνηθ. *βάτους* βόρ. ἰδιώμ. *βάδο* Ἀπουλ. *βάτε* Τσακων. *σβάτος* Εὐβ. (Αὐλωνάρ. Κονίστρ. Κουρ.) *βάτος* Σίφν. *ἀβάτος* Λαοδαν. Ζάκ. Ὠρέκ. ἀ-

